

היום חלפו עברו "סמך" שנים,
 כחלוף ימים ולא כעידן עידנים.
 עברה חלפה לה מחצית הדרך
 ונותרה המחצית רבת הערך.
 הספת והט אוזן ידינו משה
 והרי לך סיפור המעשה:

נספר על ילדות בארם-צובה
 שהיתה פעם עליזה ופעם עצובה.
 כבחלום חלפה לה זו הילדות
 אך מצטיירת היא בבהירות ובחדות,
 כבסרט חי מופיעים החזיונות,
 פאב אל-פרג', בחסיתא והבנות (1).
 הילקוט מבר, הילדים והספר,
 את הכתאב, אל-מובייד (2) ואל-פאפר (3)
 נזכר אני בעונות השנה השונות,
 בלכתנו בשבילים באל-חאראת (4) ובשכונות,
 ההליכה בשלג המקפיא ובשיעול

איך נתן לפייס ברע'יף (11) ומחשי (12)
 את אמן הענויים חכם אד-דשי.
 חלק היה נרדף לבוז ולקלון,
 לשלשלאות פרגלים ולבזוי ב"הנה קטן" (13).
 פן אלה היו מחנכינו חכמי ח'יבר (14)
 ברשם אשכנזי, סאדק ושח'יבר.
 לא היו אלה חכמי חלם,
 מלומדים היו אך הלכים בתלם.
 אוי לתלמיד הנעדר מתפילה ומגן,
 צפוי ל"פם-סנטה" (15) ומסק קנין (16).

© World Center for Aleppo Jews Traditional Culture

ואוי למפר זאת השבועה והאלה,
 צפוי הוא לחכם בנוסף לעלאה.

עד כאן ידידי הכתאב ועליאתו (17),
 מכאן מתחיל אל-אליאנס ופריחתו (18).

ראשיתו צנועה ובלא הדר
 והמשכו ספור הצלחה נהדר.
 התגאיתי להימנות אליו לא כבול,
 למרות היותו רע במסלול (19)
 שם צפתה לנו נאגה ורוך
 בדמותו של מחנך מיסייה ברוך.
 גם ההפיצ'וטו אהבה עלינו הרעיף
 עם צוות של מורות: גומל וח'פיה
 והמחפוזאת (20) בערכית של מורנו המהולל
 שנהקקו עמוק בזכרוננו על ידי איסתאז ג'מאל.

יזכר לטוב מי שטרח ועזר
 פאב מסור ודואג הוא חכם עזאר.
 כל אלה ועוד מה זאת אומרת?

